



Evangelická teologická fakulta Posudek oponenta bakalářské práce

Název práce: Vliv víry na životní spokojenost ve stáří

Jméno studentky: Eva Worschová

Jméno oponentky: RNDr. Mgr. Ivana Čihánková

Text posudku:

Za cíl své práce si autorka zvolila „prokázat pozitivní vliv víry na životní spokojenost ve stáří.“

V teoretické části se autorce zcela nepodařilo jednotlivá témata logicky provázat – činí to spíše dojem vedle sebe položených údajů z literatury o stáří, životní spokojenost a víře, bez souvislostí nalezených autorkou. Nejasné je také, jak s tématem práce souvisí popis jednotlivých náboženství, když se autorka chce soustředit na křesťanské věřící. Spíše by bylo dobré se věnovat popisu toho, které prvky náboženského života mohou zlepšovat spokojenost věřícího. Dále není vysvětleno, jak souvisí štěstí s životní spokojeností, a proč si autorka vybrala zrovna uvedené teorie „štěstí“ a „well-being“, totéž platí u vztahu životní spokojenosti a smyslu života.

Vztah mezi vlivem víry a životní spokojeností autorka demonstruje na rozhovorech se třemi respondenty. V úvodu této části však chybí popis teoretických základů kvalitativního šetření a také vysvětlení, podle čeho volila daná kritéria spokojeného života (smysluplnost života, dobré vztahy s lidmi, zvládání těžkých životních situací a vděčnost) – zda se jedná o její vlastní názory nebo je to podloženo nějakými teoretickými zdroji.

Další otázkou je, zda k tomu, aby byl člověk věřící, potřebuje liturgii, svátosti a morálku? V otázce o dobrých vztazích s lidmi, respondenti spíše hovoří o kontaktech s lidmi, než o své víře – nepomáhá zde respondentům spíše dané společenství lidí, než jejich víra?

Autorka uvádí: „V církvi je totiž vítán každý bez ohledu na pohlaví, věk či sociální postavení,“ – není přece jenom situace trochu složitější? Jak se v katolické církvi cítí lidé rozvedení nebo homosexuálové?

Respondenti jsou značně nekonkrétní (a autorka se je nesnaží přivést k přesnějšímu vyjadřování) – co se dá například vyvodit z odpovědí: „Není to jednoduchý, ale Bůh mi pomáhá stát na nohou.“ „Díky tomu, že jsem věřící, tak dokážu lépe zvládat těžké situace v rodině.“ Zde se nabízí otázka, na základě čeho respondenti i autorka soudí, že nevěřící těžké situace nezvládají, nemají dobré vztahy k lidem atd. Aby se daly z podobného průzkumu vůbec vyvodit nějaké závěry, musela by autorka provést také rozhovory s nevěřícími lidmi a potom oba vzorky respondentů srovnat.

Po formální stránce práce odpovídá požadavkům.

Otázky, podněty k diskusi při obhajobě:

- Podle čeho jste volila kritéria „spokojeného života“ pro rozhovory?
- Mohla podle vašeho názoru nějak ovlivnit vaše závěry skutečnost, že jste hovořila pouze s věřícími lidmi?

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit ji stupněm: D (uspokojivě).

V Praze dne 3. 6. 2016

.....
RNDr. Mgr. Ivana Čihánková